دعای جوشن کبیر

* * * بِسم اللهِ الرَحمنِ الرَحیم * * *

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانیاش همیشگی است

(۱) اَللّهُمّ إِنّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا اللّهُ یَا رَحْمَانُ

ای خدا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای الله ای بخشنده

یَا رَحِیمُ یَا کَرِیمُ یَا مُقِیمُ یَا عَظِیمُ یَا قَدِیمُ یَا عَلِیمُ یَا حَلِیمُ یَا حَکِیمُ

ای مهربان ای کریم ای نگهدار ای بزرگ ای قدیم ای دانا ای بردبار ای حکیم

سُبْحَانَکَ یَا لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النّارِ یَا رَبِ

پاك و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من

(۲) یَا سَیِّدَ السّادَاتِ یَا مُجِیبَ الدّعَوَاتِ یَا رَافِعَ الدّرَجَاتِ یَا وَلِیّ الْحَسَنَاتِ یَا غَافِرَ الْخَطِیئَاتِ

ای بزرگ بزرگان ای اجابت کننده دعای خلقان ای بخشنده مرتبه های بلند ای دوستدار نیکویی ها ای آمرزنده خطاها

یَا مُعْطِیَ الْمَسْأَلاَتِ یَا قَابِلَ التّوْبَاتِ یَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ یَا عَالِمَ الْخَفِیّاتِ یَا دَافِعَ الْبَلِیّاتِ

ای عطا کننده سؤال ها ای پذیرنده توبه‌ها ای شنونده صداها ای دانای سر نهان ها ای برطرف کننده بلاها

(۳) یَا خَیْرَ الْغَافِرِینَ یَا خَیْرَ الْفَاتِحِینَ یَا خَیْرَ النّاصِرِینَ یَا خَیْرَ الْحَاکِمِینَ یَا خَیْرَ الرّازِقِینَ

ای بهترین آمرزندگان ای بهترین گشایندگان ای بهترین یاوران ای بهترین داوران ای بهترین روزی دهندگان

یَا خَیْرَ الْوَارِثِینَ یَا خَیْرَ الْحَامِدِینَ یَا خَیْرَ الذّاکِرِینَ یَا خَیْرَ الْمُنْزِلِینَ یَا خَیْرَ الْمُحْسِنِینَ

ای بهترین وارثان ای بهترین ستایش کنندگان ای بهترین یاد کنندگان ای بهترین نازل کنندگان ای بهترین احسان کنندگان

(٤) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَ الْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَ الْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَ الْجَلاَلُ

ای آنکه عزت و جمال مختص اوست ای آنکه قدرت و کمال مختص اوست ای آنکه دارایی و جلال مختص اوست

يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثِّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

ای آنکه بزرگ و بلند مرتبه‌ای پدید آرنده ابرهای سنگین ای آنکه قوت و مکر و انتقامش (در مقابل مکاران) بسیار سخت است

يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

ای آنکه محاسبه اش زود و آسان است ای آنکه عقابش بسیار سخت است ای آنکه پاداش نیکو (ی بهشت رضوان) نزد اوست ای آنکه اصل علوم و حقایق نزد اوست

(٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نامت ای مشفق مهربان ای نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل گمراهان

يَا سُلْطَانُ يَا رِضْوَانُ يَا غُفْرَانُ يَا سُبْحَانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْبَيَانِ

ای پادشاه عالم ای مایه خوشنودی خلق ای بخشنده گناهان ای پاك و منزه از نقص ای عون و یاور بندگان ای بخشنده نعمت نطق و بیان

(٦) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ

ای آنکه مقابل عظمت تمام موجودات متواضعند ای آنکه پیش قدرتت همه اشیاء تسلیمند ای آنکه در برابر عزتت همه اشیاء ذلیلند

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ

ای آنکه در مقام هیبتت همه اشیاء خاضع و ترسانند ای آنکه از ترس تو کلیه موجودات مطیع و منقادند ای آنکه کوه ها (و سرکشان عالم) از خوفت متزلزلند

يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِإِذْنِهِ

ای آنکه آسمان ها به امرت پایدار است ای آنکه زمین ها به فرمانت برقرار است

يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لاَ يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

ای آنکه رعد به تسبیح و ستایشت در خروش است ای پادشاهی که اعتنا و احتیاجی به اهل مملکت نداری

(۷) یَا غَافِرَ الْخَطَایَا یَا کَاشِفَ الْبَلاَیَا یَا مُنْتَهَی الرَّجَایَا

ای بخشنده گناهان ای برطرف کننده بلاها ای منتهای امیدها

یَا مُجْزِلَ الْعَطَایَا یَا وَاهِبَ الْهَدَایَا یَا رَازِقَ الْبَرَایَا یَا قَاضِيَ الْمَنَایَا

ای معطی بزرگ عطاها ای بخشنده هدیه ها ای روزی دهنده بندگان ای بر آرنده حاجات و آرزوها

یَا سَامِعَ الشَّکَایَا یَا بَاعِثَ الْبَرَایَا یَا مُطْلِقَ الْأُسَارَی

ای شنونده شکوه ها ای برانگیزنده خلایق ای آزاد کننده اسیران

(۸) یَا ذَا الْحَمْدِ وَ الثَّنَاءِ یَا ذَا الْفَخْرِ وَ الْبَهَاءِ یَا ذَا الْمَجْدِ وَ السَّنَاءِ

ای صاحب حمد و ثناء ای صاحب تفاخر و ابهت ای صاحب مجد و بزرگی

یَا ذَا الْعَهْدِ وَ الْوَفَاءِ یَا ذَا الْعَفْوِ وَ الرِّضَاءِ یَا ذَا الْمَنِّ وَ الْعَطَاءِ

ای صاحب عهد و وفا ای صاحب عفو و خوشنودی ای صاحب نعمت و احسان

یَا ذَا الْفَصْلِ وَ الْقَضَاءِ یَا ذَا الْعِزِّ وَ الْبَقَاءِ یَا ذَا الْجُودِ وَ السَّخَاءِ یَا ذَا الْآلاَءِ وَ النَّعْمَاءِ

ای صاحب فصل و فرمان ای صاحب عزت و ابدیت ای صاحب جود و سخاوت ای صاحب انواع نعمت های ظاهر و باطن

(۹) اللّهُمّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا مَانِعُ یَا دَافِعُ یَا رَافِعُ یَا صَانِعُ

خدایا از تو مسئلت می کنم به اسم مبارکت ای منع کننده ای برطرف کننده ای بلند کننده ای آفریننده

یَا نَافِعُ یَا سَامِعُ یَا جَامِعُ یَا شَافِعُ یَا وَاسِعُ یَا مُوسِعُ

ای نفع رساننده ای شنونده ای جمع آرنده ای شفاعت کننده ای وسیع رحمت

(۱۰) یَا صَانِعَ کُلِّ مَصْنُوعٍ یَا خَالِقَ کُلِّ مَخْلُوقٍ یَا رَازِقَ کُلِّ مَرْزُوقٍ

ای آفریننده هر مصنوع ای خلق کننده هر مخلوق ای روزی دهنده هر روزی خوار

یَا مَالِكَ کُلِّ مَمْلُوكٍ یَا کَاشِفَ کُلِّ مَکْرُوبٍ یَا فَارِجَ کُلِّ مَهْمُومٍ

ای مالك هر ملك و دارایی ای برطرف کننده هر رنج و سختی ای زایل کننده هر غم و اندوه

يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

ای ترحم کننده هر مرحوم ای یاری کننده به هر بی کس ای پرده پوش عیوب خلق ای پناه گریختگان

(۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي

ای ذخیره من در روز سختی ای امید من هنگام مصیبت ای مونس من هنگام ترس و وحشت

يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي

ای رفیق من در حال غربت ای دوست دار و ولی من در حال نعمت ای فریادرس من وقت سختی من

يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَئِي عِنْدَ اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي

ای دلیل و رهبر من وقت حیرانی من ای دارایی من در روز نیازمندی ای پناه من وقت اضطرار و پریشانی ای یاور و دادرس من هنگام ترس و هراس

(۱۲) يَا عَلاَّمَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ

ای دانای همه عوالم غیب و اسرار نهان ای بخشنده گناهان ای پرده پوش عیب ها ای برطرف کننده رنج و مشقت ها

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ

ای گرداننده دل ها ای طبیب دل ها ای روشنی بخش دل ها

يَا أَنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ

ای انیس پاك دل ها ای برطرف کننده اندوه ها ای زایل کننده غم ها

(۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای با جلال و ای با جمال

يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ

ای نگه دار خلق ای کفیل امر بندگان ای رهنما ای متوجه به عالم ای غالب بر دولت ها ای عطا بخش ای درگذرنده ای متصرف در عالم

(۱٤) يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ

ای رهنمای متحیران ای دادرس دادخواهان ای فریادرس فریاد کنان

يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای پناه بخش پناه جویندگان ای امان قلب ترسناکان ای یاور اهل ایمان

يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

ای ترحم کننده به حال مسکینان ای ملجأ و پناه اهل عصیان ای آمرزنده گناه کاران ای اجابت کننده دعای مضطرین و پریشان حالان

(١٥) يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الامْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَ الْأَمَانِ

ای صاحب جود و احسان ای دارای فضل و کرم و نعمت به بندگان ای بخشنده امنیت و امان

يَا ذَا الْقُدْسِ وَ السُّبْحَانِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَ الرِّضْوَانِ

ای خداوند پاك و منزه از نقصان ای دارای حکمت و علم به همه خلقان ای دارای لطف و رحمت بی پایان

يَا ذَا الْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ وَ السُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَ الْمُسْتَعَانِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ

ای صاحب دلیل و برهان ای صاحب عظمت و سلطنت بر عالمیان ای دارای رأفت و یاوری به بندگان ای صاحب عفو و آمرزش معصیت کاران

(١٦) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ

ای آنکه پروردگار تمام موجوداتی ای آنکه خدای همه مخلوقاتی

يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ

ای آنکه آفریننده کلیه ممکناتی ای آنکه سازنده کل اشیایی ای آنکه پیش از همه موجوداتی

يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ

ای آنکه بعد از تمام موجوداتی ای آنکه بالای همه موجوداتی ای آنکه دانای به تمام اشیایی

يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ

ای آنکه توانای بر همه اشیایی ای آنکه تنها باقی اوست و همه چیز دیگر فانی است

(۱۷) اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای ایمنی بخش ای مقتدر ای آفریننده ای آموزنده

يَا مُبَيِّنُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا مُعْلِنُ يَا مُقَسِّمُ

ای روشن کننده ای آسان کننده ای قدرت بخشنده ای زینت بخش ای آشکار سازنده ای قسمت کننده هر چیز

(۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلاَلِهِ عَظِيمٌ

ای آنکه در ملکت برقراری ای آنکه سلطنتت قدیم و ابدی است ای آنکه در جلال و جبروت بزرگی

يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ای آنکه بر بندگان مهربانی ای آنکه به همه چیز دانایی

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ

ای آنکه بر معصیت کاران حلیم و بردباری ای آنکه بر امیدواران به لطفت کریم و بخشنده ای

يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

ای آنکه در آفرینشت با علم و حکمتی ای آنکه در عین حکمتت با لطف و عنایتی ای آنکه لطف و رحمتت ازلی است

(۱۹) يَا مَنْ لاَ يُرْجَى إِلاَّ فَضْلُهُ يَا مَنْ لاَ يُسْأَلُ إِلاَّ عَفْوُهُ يَا مَنْ لاَ يُنْظَرُ إِلاَّ بِرُّهُ

ای آنکه بجز فضل و رحمتت امیدواری نیست ای آنکه بجز عفو و بخششت جای درخواستی نیست ای آنکه جز به احسان تو چشم امیدی نیست

يَا مَنْ لاَ يُخَافُ إِلاَّ عَدْلُهُ يَا مَنْ لاَ يَدُومُ إِلاَّ مُلْكُهُ

ای آنکه جز عدل تو جای ترسی نیست ای آنکه جز پادشاهی تو هیچ حکومتی پاینده نیست

يَا مَنْ لاَ سُلْطَانَ إِلاّ سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

ای آنکه هیچ سلطنتی جز پادشاهی تو نیست ای آنکه رحمت واسعه ات همه اشیا را فرا گرفته ای آنکه رحمتت بر غضبت سبقت گرفته است

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

ای آنکه علمت به همه چیز احاطه دارد ای خدایی که هیچکس مانند تو نیست

(۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمّ يَا كَاشِفَ الْغَمّ يَا غَافِرَ الذّنْبِ يَا قَابِلَ التّوْبِ

ای شاد کن دلهای اندوهناك ای نشاط بخش خاطر غمناك ای آمرزنده گناه خلق ای پذیرنده توبه بندگان

يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ

ای آفریننده خلق ای راست وعده ای وفا کننده به عهد

يَا عَالِمَ السِّرّ يَا فَالِقَ الْحَبّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

ای دانای سر عالم ای رویاننده دانه ای روزی دهنده خلق

(۲۱) اللّهُمّ إِنّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيّ يَا وَفِيّ يَا غَنِيّ يَا مَلِيُ

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای بلند مرتبه ای وفا کننده ای بی نیاز ای دارای مطلق

يَا حَفِيّ يَا رَضِيّ يَا زَكِيّ يَا بَدِيّ يَا قَوِيّ يَا وَلِيُ

ای مشفق به خلق ای خوشنودی بخش ای خدای پاك و منزه ای پدید آرنده ای توانا ای دوستدار

(۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ

ای آنکه آشکار می‌سازی حسن و جمالها را ای آنکه قبایح و زشتی‌ها را پنهان می سازی ای آنکه بندگان را به گناه نمی گیری

يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ

ای آنکه پرده کس نمی دری ای بزرگ بخشش ای نیکو گذشت ای بی حد وسیع آمرزش

يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

ای دو دست (فضل و احسان) گشوده به رحمت ای آگاه از هر راز نهان ای مرجع هر شکوه و حاجت خلق

(٢٣) يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ

ای نعمت بخش بی حد و حساب ای دارای رحمت وسیع بی پایان ای صاحب احسان پیش (از وجود و پیش از سؤال خلق) ای دارای حکمت بی انتها ای دارای قدرت کامله

يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ الْمَنِيعَةِ

ای دارای حجت و برهان روشن ای صاحب کرامت آشکار ای دارای عزت ابدی ای دارای قوت استوار ای دارای بزرگی و عظمت

(٢٤) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ

ای آفریننده سماوات ای قرار دهنده ظلمات ای ترحم کننده به چشم گریان ای پذیرنده توبه خطا کاران

يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ

ای پوشاننده عیوب و زشتیها ای زنده کننده مردگان ای نازل کننده آیات

يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

ای افزون کننده حسنات ای محو کننده سیئات ای سخت انتقام کشنده (از ستمگران)

(٢٥) اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای صورت آفرین ای تقدیر کننده ای مدبر ای پاك کننده ای روشن کننده

يَا مُيَسِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

ای آسان کننده ای بشارت دهنده ای ترساننده ای مقدم کن پیش افتادگان ای مؤخر کن پس ماندگان

(٢٦) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ

ای خدای خانه مسجد الحرام ای پروردگار ماه با احترام ای رب بلد و شهر محرم (مکه) معظم

يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

ای خدای رکن و مقام (بیت الله) ای خدای مشعر الحرام ای خدای مسجد الحرام

يَا رَبَّ الْحِلِّ وَ الْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَ الظَّلاَمِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَ السَّلاَمِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ

ای خدای فرمان حلال و حرام ای آفریننده روشنی و تاریکی ای خداوند تحیت و درود ای آفریننده قدرت در خلق

(٢٧) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

ای حاکمترین حکم فرمایان ای عادلترین داوران ای صادق ترین صادقان ای پاك و منزهترین پاکان ای بهترین آفرینندگان

يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

ای بهترین محاسبان ای بهترین شنوندگان ای بهترین بینایان ای بهترین شفیعان ای کریمترین کریمان عالم

(٢٨) يَا عِمَادَ مَنْ لاَ عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لاَ سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لاَ ذُخْرَ لَهُ

ای اعتماد بیچارگان ای نگهدار افتادگان ای ذخیره بینوایان

يَا حِرْزَ مَنْ لاَ حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لاَ غِيَاثَ لَهُ

ای نگهبان درماندگان ای پناه بی پناهان

يَا فَخْرَ مَنْ لاَ فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لاَ عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لاَ مُعِينَ لَهُ

ای افتخار آنکه افتخارش تنها به توست ای عزت بخش آنکه تنها از تو عزت می طلبد ای یاور بی یاوران

يَا أَنِيسَ مَنْ لاَ أَنِيسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لاَ أَمَانَ لَهُ

ای انیس بی مونسان ای امان بخش بی پناهان

(٢٩) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ يَا سَالِمُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار گناه ای نگهبان عالم ای هستی دائم ای مهربان به خلق ای ذات بی نقص و عیب

يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ

ای داور ای دانا ای قسمت بخشنده ای گیرنده ای دهنده پر عطا

(۳۰) يَا عَاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ

ای عصمت بخش هر که از تو عصمت طلبد ای ترحم کننده به هر که طالب رحمتت باشد ای بخشنده هر که از تو آمرزش طلبد

يَا نَاصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ

ای یاری کننده هر که از تو یاری طلبد ای نگه دارنده هر که از تو محافظت طلبد ای کرم کننده به هر که از تو کرم خواهد

يَا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يَا مُعِينَ مَنِ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مَنِ اسْتَغَاثَهُ

ای رهنمای هر که از تو هدایت خواهد ای فریادرس هر که تو را به فریاد خواهی طلبد ای معین هر که از تو نصرت طلبد ای پناه هر که از تو پناه طلبد

(۳۱) يَا عَزِيزاً لاَ يُضَامُ يَا لَطِيفاً لاَ يُرَامُ يَا قَيُّوماً لاَ يَنَامُ يَا دَائِماً لاَ يَفُوتُ يَا حَيّاً لاَ يَمُوتُ يَا مَلِكاً لاَ يَزُولُ

ای عزیزی که ذلیل نخواهد بود ای لطیفی که حقیقتش را نتوان یافت ای پاینده که هرگزت خواب نگیرد ای هستی ابدی که نیست نشود ای زنده ابدی که هرگز نمیرد ای پادشاهی که شاهیش انتها ندارد

يَا بَاقِياً لاَ يَفْنَى يَا عَالِماً لاَ يَجْهَلُ يَا صَمَداً لاَ يُطْعَمُ يَا قَوِيّاً لاَ يَضْعُفُ

ای باقی که فنا نگردد ای دانایی که به هیچ امر جاهل نباشد ای بی نیازی که به طعام محتاج نیست ای قوی و توانا که هرگز ناتوان نشود

(۳۲) اللّهُمّ إِنّی أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مَاجِدُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای یکتا ای یگانه ای شاهد عالم ای با مجد و کرم

يَا حَامِدُ يَا رَاشِدُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ

ای ستایش کننده ای رهنمای خلق ای برانگیزنده ای وارث ای زیان رساننده زیانکاران ای سود بخشنده بخلقان

(۳۳) يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ

ای با عظمت ترین بزرگان ای کریمتر از هر کریم ای مهربان تر از هر مهربان

يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ

ای داناتر از هر دانا ای نیکوتر از هر حکیم ای قدیم تر از هر قدیم

يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

ای بزرگتر از هر بزرگ ای با لطفتر از هر لطیف ای با جلالتر از هر ذی جلال ای عزیزتر از هر با عزت

(٣٤) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللُّطْفِ

ای درگذشت کننده به بزرگواری ای نعمت بخش بزرگ‌ای عطا کننده خیر بسیار ای فضل و احسانت قدیم و ازلی ای لطف و کرمت همیشگی

يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

ای صنعت در کمال دقت ای برطرف کننده اندوه و مصائب ای رفع کننده درد و رنج و آلام ای مالك ملك وجود ای حاکم به حق و حقیقت

(٣٥) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ

ای آنکه در عهد وفاداری ای آنکه در وفاداری توانایی ای آنکه در توانایی بلند مرتبه ای

يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ

ای آنکه در عین علو مرتبه به همه نزدیکی ای آنکه در عین قرب و نزدیکی از همه پنهانی ای آنکه در عین لطف با شرافتی

يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ

ای آنکه در عین شرافت با عزت و اقتداری ای آنکه در عین اقتدار با عظمتی

يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

ای آنکه در عین عظمت بزرگواری ای آنکه در عین بزرگواری ستوده صفاتی

(٣٦) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای کفایت کننده ای شفا بخشنده ای وفا کننده ای سلامت بخش

يَا هَادِي يَا دَاعِي يَا قَاضِي يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي

ای رهنمای خلق ای دعوت کننده بندگان (به بهشت رحمت) ای حاکم بر جهانیان ای خوشنود ای بلند مرتبه ای وجود باقی

(٣٧) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ

ای آنکه در پیشگاه عظمتت همه خاضعند ای آنکه همه برای تو خاشع و موجودند ای آنکه هر چیز به او به وجود آید

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ

ای آنکه هر چیز به او هستی یابد ای آنکه همه بسویت (به توبه و انابه) باز می گردند

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ

ای آنکه همه اشیاء از تو ترسان و هراسانند ای آنکه همه اشیاء به تو استوارند ای آنکه همه موجودات بازگشتشان بسوی توست

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلاَّ وَجْهَهُ

ای آنکه تسبیح همه اشیاء ستایش توست ای آنکه جز ذات و تجلی ذاتت همه چیز باطل و نابود است

(٣٨) يَا مَنْ لاَ مَفَرَّ إِلاَّ إِلَيْهِ يَا مَنْ لاَ مَفْزَعَ إِلاَّ إِلَيْهِ يَا مَنْ لاَ مَقْصَدَ إِلاَّ إِلَيْهِ

ای آنکه جز درگاهت گریزگاهی نیست ای آنکه غیر لطفت (دل های زار نالان را) پناهی نیست ای آنکه بجز تو مقصد و مقصودی نیست

يَا مَنْ لاَ مَنْجَى مِنْهُ إِلاَّ إِلَيْهِ يَا مَنْ لاَ يُرْغَبُ إِلاَّ إِلَيْهِ

ای آنکه نجاتی جز درگاه رحمتت نیست ای آنکه بندگان را شوق و رغبتی جز بسوی تو نیست

يَا مَنْ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِهِ يَا مَنْ لاَ يُسْتَعَانُ إِلاَّ بِهِ يَا مَنْ لاَ يُتَوَكَّلُ إِلاَّ عَلَيْهِ

ای آنکه کسی را قوت و توانایی جز به تو نیست ای آنکه کسی یاری جز از تو نمی طلبد ای آنکه کسی توکل و اعتماد جز به تو نمی کند

يَا مَنْ لاَ يُرْجَى إِلاَّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يُعْبَدُ إِلاَّ هُوَ

ای آنکه کسی جز به تو امید ندارد ای آنکه کسی جز تو پرستش نمی شود

(۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ

ای بهترین کسی که خلق از او می ترسند ای بهترین کسی که خلق به او شوق و رغبت کنند ای بهترین مطلوب ای بهترین کسی که بر او عرض حاجت کنند ای بهترین مقصود خلق

يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ

ای بهترین کسی که از او یاد کنند ای بهترین کسی که شکر و ستایش او گویند ای بهترین محبوب عالم ای بهترین کسی که به درگاهش دعا کنند ای بهترین کسی که با او انس گیرند

(۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده گناه ای پوشنده عیوب ای توانا ای قاهر غالب ای آفریننده خلق

يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاظِرُ يَا نَاصِرُ

ای شکننده ای جبران کننده ای یاد کننده ای نظر دارنده ای یاری کننده

(۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَى

ای آنکه خلق کردی و بیاراستی ای آنکه سرنوشتی مقدر نمودی و بسوی آن هدایت کردی ای آنکه سختی را رفع می کنی

يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى

ای آنکه راز خلق را می شنوی ای آنکه غرق شدگان را می رهانی ای آنکه خلق را از هلاك نجات می دهی ای آنکه بیماران را شفا می بخشی

يَا مَنْ أَضْحَكَ وَ أَبْكَى يَا مَنْ أَمَاتَ وَ أَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْأُنْثَى

ای آنکه بندگان را شاد و خندان و غمگین و گریان می سازی ای آنکه می میرانی و باز زنده می گردانی ای آنکه هر چیز را جفت نر و ماده خلق کردی

(۴۲) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْآفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ

ای آنکه در صحرا و دریا راه بسوی توست ای آنکه در آفاق آیات و ادله هستی توست ای آنکه در آیات و عجایب عالم دلیل وجود اوست

يَا مَنْ فِى الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِى الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِى الْقِيامَةِ مُلْكُهُ

ای آنکه در مرگ خلقان برهان قدرت اوست ای آنکه در قبرها عبرت از کار اوست ای آنکه در عالم قیامت ملك و سلطنت اوست

يَا مَنْ فِى الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِى الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ فِى الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِى النَّارِ عِقَابُهُ

ای آنکه در حساب خلق هیبت و سطوت اوست ای آنکه در میزان اعمال حکم عدل اوست ای آنکه در بهشت ابد پاداش اوست ای آنکه در آتش دوزخ عقاب و مجازات اوست

(٤٣) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ

ای آنکه دل های ترسان سوی او می گریزند ای آنکه گنه کاران به درگاه او فزع و زاری می کنند ای آنکه پشیمانان از گناه رو به سوی او آرند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ

ای آنکه اهل زهد و ورع به او مشتاقند ای آنکه متحیران عالم به او پناه می برند ای آنکه مشتاقان به او انس می گیرند

يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِى عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ

ای آنکه دوستان خدا به او فخر می کنند ای آنکه خطا کاران به عفو و بخشش او چشم طمع دارند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

ای آنکه اهل یقین به او آرام دل یابند ای آنکه اهل توکل بر او اعتماد می کنند

(٤٤) اللّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای حبیب ای طبیب ای نزدیك به همه خلقان ای مراقب

يَا حَسِيبُ يَا مَهِيبُ (مُهِيبُ) يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ

و حافظ بندگان ای با هیبت ای پاداش دهنده ای اجابت کننده ای آگاه از هر چیز ای بینای همه امور

(٤٥) يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ

ای نزديك تر از هر نزديك ای دوستدارتر از هر دوست ای بيناتر از هر بينا

يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ

ای آگاه‌تر از هر آگاه ای بزرگوارتر از هر با شرافت ای بلند مرتبه تر از هر بلند مقام

يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَءُوفٍ

ای تواناتر از هر توانا ای داراتر از هر دارا ای با كرمتر از هر كريم ای مهربان تر از هر مهربان

(٤٦) يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعاً غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقاً غَيْرَ مَخْلُوقٍ

ای قاهر و غالبی كه هرگز مغلوب نشود ای آفريننده ای كه او را كس نيافريده ای خالقی كه او مخلوق كسی نيست

يَا مَالِكاً غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِراً غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعاً غَيْرَ مَرْفُوعٍ

ای مالك عالم كه نه مملوك است ای غالب و قاهری كه هرگز مقهور نشود ای بلند مرتبه كه برتر از او نيست

يَا حَافِظاً غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِراً غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِداً غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ

ای نگهبان عالم كه خود محتاج نگهبان نيست ای ياور خلق كه خود به ياری نيازمند نيست ای پيدايی كه هرگز پنهان نيست ای نزديكی كه از هيچكس دور نيست

(٤٧) يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوِّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ

ای نور روشنی ها ای روشنی بخش نورها ای آفريننده نور ای نظام بخشنده نور ای اندازه بخشنده نورها ای روشنی هر نور

يَا نُوراً قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُوراً بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُوراً فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُوراً لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

ای نور پيش از وجود هر نور ای نور بعد از هر نور ای نور فوق - هر نور ای نوری كه بمانند او نوری نيست

(٤٨) يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ

ای آنکه عطای او با شرافت است ای آنکه فعل او با لطف و محبت است ای آنکه لطفش پایدار است

يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ

ای آنکه احسانش قدیم و ازلی است ای آنکه کلامش حق است ای آنکه وعده اش صدق است ای آنکه بخشش و عفوش با تفضل و کرم است

يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلْوٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

ای آنکه عذابش از روی عدل است ای آنکه یاد او شیرین است ای آنکه فضل و رحمتش عام است

(٤٩) اللّهُمّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفَصِّلُ يَا مُبَدِّلُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای آسان کننده کارها ای جدا سازنده امور عالم ای تبدیل کننده

يَا مُذَلِّلُ يَا مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمْهِلُ يَا مُجْمِلُ

ای رام کننده ای نازل کننده ای عطا بخش ای با فضل و کرم ای بخشنده نعمت بزرگ ای مهلت دهنده ای نیکویی کننده

(٥٠) يَا مَنْ يَرَى وَ لاَ يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَ لاَ يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَ لاَ يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَ لاَ يُحْيَى

ای آنکه می بیند و دیده نمی شود ای آنکه همه را می آفریند و خود آفریده کس نباشد ای آنکه راهنما است و نیازی به رهنمایی ندارد ای آنکه حیات بخشد و کسی او را حیات نبخشد

يَا مَنْ يَسْأَلُ وَ لاَ يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَ لاَ يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَ لاَ يُجَارُ عَلَيْهِ

ای آنکه پرسد و پرسیده نشود ای آنکه همه را طعام دهد و خود از طعام بی نیاز است ای آنکه همه به او پناه برند و او به کس پناه نبرد

يَا مَنْ يَقْضِي وَ لاَ يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَ لاَ يُحْكَمُ عَلَيْهِ

ای آنکه بر همه داور است و کسی بر او داور نیست ای آنکه بر همه حکمفرماست و کسی بر او حکمفرما نیست

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ

ای آنکه نه او را فرزندی است و نه خود فرزند کسی است و نه هیچکس مثل و مانند اوست

(٥١) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّبِيبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ

ای محاسب نیکو ای طبیب نیکو ای نگهبان نیکو ای نزدیك نیکو ای اجابت کننده نیکو

يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

ای حبیب (و محبوب) نیکو ای کفایت کننده نیکو ای وکیل نیکو ای صاحب اختیار نیکو ای یاور نیکو

(٥٢) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مُنَى الْمُحِبِّينَ يَا أَنِيسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقِلِّينَ

ای مایه نشاط عارفان ای آرزوی دل محبان ای مونس مشتاقان ای دوستدار توبه کنندگان ای روزی دهنده فقیران

يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنَفِّسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

ای مایه امید گنه کاران ای نور چشم (و سرور قلب) عبادت کنندگان ای شاد کن پریشان خاطران‌ای نشاط بخش غمناکان ای خدای اولین و آخرین خلقان

(٥٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلاَنَا

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پروردگار ما ای معبود ما ای سید ما ای مولای ما

يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا

ای یاور ما ای نگهدار ما ای دلیل و رهنمای ما ای یار و معین ما ای حبیب و محبوب ما ای طبیب هر درد ما

(٥٤) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَ الْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَ الْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ

ای پروردگار پیغمبران و خوبان ای پروردگار راستگویان و نیکوکاران ای پروردگار دوزخ و بهشت رضوان

يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَ الْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَ الثِّمَارِ

ای پروردگار کودکان و بزرگان ای پروردگار حبوبات و میوه درختان

يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَ الْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِي وَ الْقِفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِي وَ الْبِحَارِ

ای پروردگار رودخانه ها و درختها ای پروردگار صحرا و بیابان ای پروردگار خشکی و دریا

يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَ الْأَسْرَارِ

ای پروردگار شب و روز ای پروردگار موجودات پیدا و پنهان

(۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ

ای آنکه امرش در هر چیز نافذ است ای آنکه علمش به هر چیز محیط است

يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعَمَهُ

ای آنکه قدرتش به هر چیز رسا است ای آنکه نعمتش را بندگان حساب نتوانند

يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ

ای آنکه خلایق از عهده شکرش بر نیایند ای آنکه جلالتش را عقول و افهام درك نکنند

يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ وَ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ

ای آنکه اندیشه و افکار به کنه ذاتش پی نبرد ای آنکه لباس عظمت و بزرگی مخصوص اوست

يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ

ای آنکه بندگان از حکم قضایش سرپیچی نتوانند ای آنکه جز ملك و پادشاهی او شاهی و ملکی نیست ای آنکه جز عطا و بخشش او عطایی نیست

(۵٦) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى

ای آنکه عالي ترين مثال مخصوص اوست ای آنکه عالي ترين صفات مخصوص اوست ای آنکه انجام و آغاز آفرينش از اوست

يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَ الْقَضَاءُ

ای آنکه بهشت جایگاه ابدی از اوست ای آنکه او را ادله و آیات بزرگ موجود است ای آنکه نیکوترین نامها مخصوص اوست ای آنکه حکم و فرمان مختص اوست

يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَ الْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَ الثَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

ای آنکه هوا و فضای بی نهایت عالم برای اوست ای آنکه عرش و زمین ملك اوست ای آنکه آسمان های بلند ملك اوست

(۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده ای آمرزنده ای صبور ای بردبار ای پذیرنده شکر بندگان

يَا رَءُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْئُولُ يَا وَدُودُ يَا سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ

ای با رأفت ای با عاطفت ای مطلوب و مقصود عالم ای مهربان ای پاك ای منزه

(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ

ای آنکه در آسمانها آثار عظمتش پدیدار است ای آنکه در زمین آیات و نشانه های قدرتش نمودار است ای آنکه در هر چیز ادله و برهان های وجود اوست

يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

ای آنکه عجایب صنع او به دریاهاست ای آنکه در کوه ها گنج های اوست ای آنکه در اول خلق را بیافریند باز بر می گرداند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ

ای آنکه بازگشت امور عالم همه به اوست ای آنکه لطفش را در هر چیز آشکار گردانید

يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ

ای آنکه هر چیز را در کمال نیکویی آفرید ای آنکه قدرتش در همه عالم خلقت متصرف است

(٥٩) يَا حَبِيبَ مَنْ لاَ حَبِيبَ لَهُ يَا طَبِيبَ مَنْ لاَ طَبِيبَ لَهُ

ای دوست کسی که در عالم (جز تو) دوستی ندارد ای طبیب کسی که در عالم طبیبی ندارد

يَا مُجِيبَ مَنْ لاَ مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لاَ شَفِيقَ لَهُ

ای پذیرنده کسی که هیچ کسش نپذیرد ای دوستدار کسی که دوست مشفقی ندارد

يَا رَفِيقَ مَنْ لاَ رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لاَ مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لاَ دَلِيلَ لَهُ

ای رفیق کسی که رفیقی ندارد ای پناه بخش کسی که پناهی ندارد ای رهنمای کسی که رهنمایی ندارد

يَا أَنِيسَ مَنْ لاَ أَنِيسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لاَ رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لاَ صَاحِبَ لَهُ

ای انیس آنکه انیسی ندارد ای ترحم کننده بر کسی که هیچکس به او رحم نکند ای یار و یاور آنکه (جز تو) یار و یاور ندارد

(٦٠) يَا كَافِيَ مَنِ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَ مَنِ اسْتَكْلاَهُ

ای کفایت کننده امور کسی که از تو کفایت طلبد ای هدایت کننده کسی که از تو هدایت طلبد ای نگهبان آنکه از تو نگهبانی خواهد

يَا رَاعِيَ مَنِ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ

ای مراعات کننده آنکه از تو رعایت جوید ای شفا بخشنده آنکه از تو شفا خواهد ای حاکم عدل آنکه تو را به حکمیت طلبد

يَا مُغْنِيَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقَوِّيَ مَنِ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنِ اسْتَوْلاَهُ

ای بی نیاز کننده هر که از تو غنا خواهد ای وفا کننده بآنکه طلب وفاداری کند ای قدرت بخش هر که از تو قدرت طلبد ای دوست کسی که تو را به دوستی و یاوری طلبد

(٦١) اللّهمّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای آفریننده ای روزی دهنده ای گویا ای صادق

يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ (فَائِقُ) يَا سَامِقُ

ای شکافنده هر چیز ای جدا کننده اشیاء ای گشاینده بسته ها ای بسته کن گشوده ها ای سابق بر همه موجودات ای برتر از همه اشیاء

(٦٢) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ الْأَنْوَارَ

ای آنکه شب و روز را می گرداند ای آنکه تاریکی و روشنی ما را مقرر داشته

يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَ الْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ

ای آنکه سایه و گرمای آفتاب را قرار داده ای آنکه آفتاب و ماه را مسخر کرده

يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَ الشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَيَاةَ

ای آنکه خیر و شر را مقدر فرموده ای آنکه مرگ و زندگانی را آفریده

يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لاَ وَلَداً

ای آنکه آفریدن و حکمفرمایی در جهان آفرینش مختص اوست ای آنکه هم جفت و فرزندی اتخاذ ننموده

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِ

ای آنکه شریکی در ملك وجود ندارد ای آنکه قدرت نامنتهایش از یاری غیر بی نیاز است

(٦٣) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ

ای آنکه از مقصود مشتاقان آگاهی ای آنکه از ضمیر خاموشان با خبری

يَا مَنْ يَسْمَعُ أَنِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ

ای آنکه ناله خسته دلان را مي شنوی ای آنکه گریه ترسناکان را مشاهده می کنی

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ

ای آنکه سائل و فقیران را حاجت روا می‌سازی ای آنکه عذر اهل توبه را می پذیری

يَا مَنْ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

ای آنکه اعمال مفسدان عالم را اصلاح نمی کنی ای آنکه اجر نیکوکاران را ضایع نمی گردانی

يَا مَنْ لاَ يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

ای آنکه دور از قلب عارفان نخواهی بود ای با جود و بخشش ترین عالم

(٦٤) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَاءِ

ای باقی ابدی ای شنونده دعای خلق ای وسیع بخشش ای آمرزنده گناهان

يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلاَءِ يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

ای پدید آرنده آسمان ای نیکو آزمایش ای زیبا ستایش ای قدیم مجد و سناء ای بسیار با وفا ای پاداشت با شرافت

(٦٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پرده پوش ای آمرزنده ای با قهر و سطوت‌ای جبران کننده

يَا صَبَّارُ يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ

ای با صبر و بردباری نکوکار ای مختار مطلق ای گشاینده ای عطا بخشنده ای وسعت دهنده

(٦٦) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّانِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَ رَبَّانِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَ سَقَانِي

ای آنکه مرا آفریدی و زیبا آراستی ای آنکه مرا روزی دادی و تربیت کردی ای آنکه مرا آب و طعام عطا کردی

يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَ أَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَ كَلاَنِي

ای آنکه مرا به قرب خود آورده و از نزدیکان قرار دادی ای آنکه مرا از گناه نگاه داشت و کفایتم نمودی ای آنکه مرا حفظ کردی و حمایتم نمودی

يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَ أَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَانِي يَا مَنْ آنَسَنِي وَ آوَانِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَ أَحْيَانِي

ای آنکه مرا عزیز و بی نیاز گردانیدی ای آنکه مرا توفیق دادی و هدایت فرمودی ای آنکه مرا به خود انس و نزد خویش مأوی دادی ای آنکه مرا میرانیدی و باز زنده گرداندی

(٦٧) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

ای آنکه حق و حقیقت را به کلمات وحی ثابت کردی ای آنکه توبه بندگان را پذیرفتی

يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ يَا مَنْ لاَ تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلاَّ بِإِذْنِه

ای آنکه میان شخص و قلبش حایل شدی ای آنکه شفاعت هیچکس الا به اجازه ات سود ندارد

يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لاَ مُعَقِّبَ لِحُكْمِه

ای آنکه از همه داناتری به کسی که از راهت گمراه است ای آنکه فرمانت را هیچ چیز تأخیر نیندازد

يَا مَنْ لاَ رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ

ای آنکه قضای تو را هیچ چیز نگرداند ای آنکه حکمت نافذ در همه موجودات است

يَا مَنِ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِ

ای آنکه آسمانها به دست قدرتت در هم پیچیده شود ای آنکه بادها را برای بشارت رحمت پیش فرستادی

(٦٨) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَاداً يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَاداً

ای آنکه قرار دادی زمین را مهد آسایش ای آنکه کوه ها را نگهبان زمین مقرر داشتی

يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجاً يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُوراً

ای آنکه خورشید را چراغ روشن عالم گردانیدی ای آنکه ماه را (برای شب تار) روشنی بخشیدی

يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاساً يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشاً

ای آنکه شب را لباس و ساتر عالم ساختی ای آنکه روز را برای معاش خلق قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتاً يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً

ای آنکه خواب را مایه ثبات و آرامش گردانیدی ای آنکه عمارت آسمان را بنا نمودی

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجاً يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَاداً

ای آنکه هر چیز را جفت آفریدی ای آنکه آتش (دوزخ را) در کمین (کافران و ستمگران) داشتی

(٦٩) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای شنوا ای شفیع (گنه کاران) ای رفیع مرتبه

يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ (مُنِيرُ) يَا مُجِيرُ

ای بلند مقام‌ای زود اجابت کننده ای پدید آرنده عالم ای خدای بزرگ ای توانا ای دانا ای پناه بخش (بی پناهان)

(٧٠) يَا حَيّاً قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيّاً بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ

ای زنده پیش از هر زنده ای زنده پس از هر زنده

يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لاَ يُشَارِكُهُ حَيٌّ

ای زنده ای که هیچ زنده مثل و مانندت نیست ای زنده ای که هیچ زنده شریك تو نیست

يَا حَيُّ الَّذِي لاَ يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ

ای زنده ای که به هیچ زنده‌ای نیازمند نیستی از زنده ابدی که هر زنده را می میرانی

يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيّاً لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ

ای زنده ای که هر زنده را روزی می بخشی ای زنده ای که از کسی زندگی را ارث نبردی

يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لاَ نَوْمٌ

ای زنده ای که زنده کند مردگان را از زنده ابدی ای پاینده و نگهبان عالم که هرگز سستی و خواب فرا نگیرد

(٧١) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لاَ يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لاَ يُطْفَى

ای آنکه یاد او فراموش نخواهد شد ای آنکه نور او خاموش نخواهد شد

يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لاَ تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لاَ يَزُولُ

ای آنکه نعمتش به حد و شمار نیاید ای آنکه ملك و سلطنتش را زوال نخواهد بود

يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لاَ يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلاَلٌ لاَ يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لاَ يُدْرَكُ

ای آنکه حمد و ثنایش به انتها نرسد ای آنکه جلال و بزرگیش چگونگی ندارد ای آنکه کمالش در ادراك نگنجد

يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لاَ يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لاَ تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لاَ تُغَيَّرُ

ای آنکه فرمان قضایش رد نخواهد گشت ای آنکه صفاتش تغییر و تبدیل نپذیرد ای آنکه نعوتش متغیر نخواهد شد

(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

ای پروردگار عالمیان ای پادشاه روز جزا ای منتهای مقصد طالبان

يَا ظَهْرَ اللاَّجِينَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

ای پشتیبان پناه آورندگان ای دریابنده گریختگان ای آنکه صابران را دوست داری ای آنکه توبه کنندگان را دوست داری

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

ای آنکه پاکیزگان را دوست می‌داری ای آنکه نیکوکاران را دوست می داری ای آنکه از همه کس به هدایت یافتگان داناتری

(۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای شفیق و مهربان ای رفیق

يَا حَفِيظُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ

ای نگهدار خلق ای محیط به عالم ای قوت بخشنده ای فریادرس ای عزیز کننده ای ذلیل کننده ای آغاز کننده خلقت ای بازگرداننده (قافله وجود)

(۷٤) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلاَ ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلاَ نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلاَ عَيْبٍ

ای آنکه یکتای بی همتاست ای آنکه فرد بی مانند است ای آنکه غنی الذات بی عیب است

يَا مَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلاَ كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلاَ حَيْفٍ

ای آنکه یکتاست بدون کیفیت ای آنکه حاکم است بدون ظلم

يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلاَ وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلاَ ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلاَ فَقْرٍ

ای آنکه سلطان و متصرف است در همه عالم بدون معین ای آنکه عزیز ابدی است هرگز ذلت نبیند ای آنکه بی نیاز ابدی است که نیازمند نشود

يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلاَ عَزْلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلاَ شَبِيهٍ

ای آنکه پادشاهی است که عزل نشود ای آنکه به هر وصف کمال بی شباهت به خلق موصوف است

(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ

ای کسی که به یاد او بودن شرافت یادکنان است ای کسی که شکر و سپاسش فیروزی شکر گزاران است

يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ

ای کسی که ستایش و حمدش عزت ستایش کنندگان است ای کسی که طاعتش نجات مطیعان است

يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ

ای کسی که درگاهش باز به روی طالبان است ای کسی که راهش برای بازگردندگان واضح و روشن است

يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

ای کسی که آیات قدرتش برای اهل نظر بهترین برهان است ای کسی که کتابش موجب تذکر و تنبیه متقیان است

يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَ الْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

ای کسی که رزقش عموم اهل طاعت و معصیت را شامل است ای کسی که رحمت (خاص) او به نیکوکاران نزدیك است

(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لاَ إِلَهَ غَيْرُهُ

ای آنکه مبارك است نامش ای آنکه بلند مرتبه است شأنش ای آنکه هیچ خدایی غیر از او نیست

يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ بَهَاؤُهُ

ای آنکه ثنای او برتر است ای آنکه نام هایش همه پاکیزه است ای آنکه بقایش ابدی است ای آنکه عظمت حسن و جمال اوست

يَا مَنِ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لاَ تُحْصَى آلاَؤُهُ يَا مَنْ لاَ تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ

ای آنکه تکبر و بزرگواری مخصوص اوست ای آنکه بی حساب است نعمت های پنهان او ای آنکه نعمت های ظاهر و آشکار او بیشمار است

(۷۷) اللّهُمّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای یاری کننده ای امان بخشنده ای آشکار کننده (هر نیکویی) ای استوار ثابت

يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ

ای با قوت ای ستوده صفات ای با مجد و عظمت ای شدید ای شاهد و گواه عالم

(۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السّدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرّشِيدِ

ای صاحب عرش با عظمت ای صاحب قول و رأی محکم ای صاحب فعل درست و مستحکم

يَا ذَا الْبَطْشِ الشّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَ الْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيّ الْحَمِيدُ

ای صاحب انتقام سخت ای صاحب وعده های ثواب و عقاب ای آنکه سلطان عالم و ستوده اوصافی

يَا مَنْ هُوَ فَعّالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

ای آنکه هر چه اراده کنی البته انجام خواهی داد ای آنکه نزدیکی و از خلق دور نیستی ای آنکه بر هر چیز گواه و آگاهی

يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلّامٍ لِلْعَبِيدِ

ای آنکه کمترین ستم نخواهی کرد بر هیچ بنده ای

(۷۹) يَا مَنْ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَ لاَ وَزِيرَ يَا مَنْ لاَ شَبِيهَ (شِبْهَ) لَهُ وَ لاَ نَظِيرَ

ای آنکه شریك و معاونی نداری ای آنکه مثل و مانندی نداری

يَا خَالِقَ الشّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ

ای آنکه آفریننده مهر و ماه رخشانی ای بی نیاز کننده نیازمند پریشان حال

يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ

ای روزی دهنده کودکان ای ترحم کننده به پیران ای جبران کننده شکسته استخوانان

يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای نگهدار هر که بترسد و به تو پناه آرد ای آنکه به احوال بندگان آگاه و بینایی ای آنکه بر هر چیز قادر و توانایی

(۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَ النِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَ الْقَلَمِ

ای صاحب جود و نعمتها ای صاحب فضل و کرامتها ای آفریننده لوح و قلم

يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَ النَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَ النِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ

ای آفریننده گیاه و آدمیان ای صاحب عذاب و انتقام ای الهام کننده به عرب و عجم

يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ الْهِمَمِ

ای برطرف کننده هر رنج و الم ای دانای اسرار و نیات دلها

يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَ الْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

ای پروردگار خانه کعبه و حرم ای آنکه موجودات را از نیستی به هستی آوردی

(۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای فاعل (هر کار خیر جهان) ای مقرر کننده امور عالم ای پذیرنده ای موجود کامل

يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ

ای جدا کننده ای پیوند دهنده ای حاکم با عدل ای غالب و مسلط ای خواستار ای بخشنده

(۸۲) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ

ای آنکه نعمت داد به احسان خودش ای آنکه کرم نماید به بخشش خود ای آنکه بخشش کند به لطف خودش

يَا مَنْ تَعَزّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبّرَ بِعِلْمِهِ

ای آنکه عزیز شد به قدرت خودش ای آنکه مقدر کرد به حکمت خودش ای آنکه حکم کند به تدبیر خودش ای آنکه تدبیر کرد به دانش خودش

يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوّهِ يَا مَنْ عَلاَ فِي دُنُوّهِ

ای آنکه گذشت کند به بردباری خودش‌ای آنکه نزدیک است در بلندی خود ای آنکه بلند است در نزدیکی خود

(۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

ای آنکه هر چه بخواهد می آفریند ای آنکه می کند هر چه بخواهد

يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذّبُ مَنْ يَشَاءُ

ای آنکه هر که را بخواهد هدایت می کند ای آنکه هر که را بخواهد گمراه می کند ای آنکه هر که را بخواهد عذاب می کند

يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلّ مَنْ يَشَاءُ

ای آنکه هر که را بخواهد می آمرزد ای آنکه هر که را بخواهد عزیز می گرداند ای آنکه هر که را بخواهد ذلیل می سازد

يَا مَنْ يُصَوّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

ای آنکه در رحم ها هر صورتی می خواهد می نگارد ای آنکه هر که را بخواهد به رحمت خود مخصوص می گرداند

(۸٤) يَا مَنْ لَمْ يَتّخِذْ صَاحِبَةً وَ لاَ وَلَداً يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلّ شَيْءٍ قَدْراً

ای کسی که هم جفت و فرزند ایجاد نکرده است ای کسی که برای هر چیز قدر و اندازه ای معین کرده است

يَا مَنْ لاَ يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَداً يَا مَنْ جَعَلَ (مِنَ الْمَلاَئِكَةِ) الْمَلاَئِكَةَ رُسُلاً

ای کسی که احدی را در فرمانش شریك نساخته است ای کسی که فرشتگان را پیغام آوران خود گردانیده است

يَا مَنْ جَعَلَ فِي السّمَاءِ بُرُوجاً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَاراً

ای کسی که در آسمان برجها قرار داده است ای کسی که زمین را قرار و آرامگاه ساخته است

يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْ‏ءٍ أَمَداً

ای کسی که نوع بشر را از آب (نطفه) آفریده است ای کسی که برای هر چیز مدتی مقرر داشته است

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْ‏ءٍ عِلْماً يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْ‏ءٍ عَدَداً

ای کسی که به هر چیز علمش احاطه نموده است ای کسی که شماره هر چیز را می داند

(٨٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای اول و ای آخر ای پیدا ای پنهان

يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ

ای نیکو ای ثابت ای یکتا ای بی همتا ای بی نیاز ای موجود سرمدی

(٨٦) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَّ مَشْكُورٍ شُكِرَ

ای بهترین نیکویی که توان یافت ای بهترین معبودی که پرستش توان کرد ای بزرگترین کسی که سپاسش بجای آورند

يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ

ای با عزت‌ترین کسی که از او یاد کنند ای بلند مرتبه ترین کسی که ستایش او بجای آرند ای پیش از هر موجودی که به طلب او برآیند

يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

ای عالي ترين ذاتی که او را توصیف کنند ای بزرگترین مقصودی که جویای او باشند ای کریمترین کسی که از او حاجت خواهند ای شریفترین محبوبی که توان یافت

(٨٧) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

ای محبوب دیده های گریان‌ای آقای توکل کنندگان ای هدایت کننده گمراهان ای یار و دوستدار اهل ایمان

يَا أَنِيسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ

ای مونس دلهایی که به یاد تواند ای فریادرس ستمدیدگان ای نجات بخش صادقان

يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالِمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

ای تواناترین مقتدران ای داناترین دانایان ای خدای تمام عالمیان

(۸۸) يَا مَنْ عَلاَ فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ

ای آنکه از بلندی مقام بر خلق قاهری ای آنکه چون مالك الملکی قادر مطلقی ای آنکه چون باطن عالمی از همه چیز آگاهی ای آنکه عبادت شده پس تقدیر کند

يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لاَ تَحْوِيهِ الْفِكَرُ يَا مَنْ لاَ يُدْرِكُهُ بَصَرٌ

ای آنکه نافرمانی شود پس بیامرزد ای آنکه نرسد به او اندیشه ها ای آنکه درك نكند او را هیچ دیده ای

يَا مَنْ لاَ يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

ای آنکه اثر هیچ موجودی از تو پنهان نیست ای روزی دهنده بشر ای تقدیر کننده امور عالم

(۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ يَا بَاذِخُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار ای آفریننده ای پدید آرنده ای بلند مقام

يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا آمِرُ يَا نَاهِي

ای برطرف کننده غمها ای گشاینده درها ای رفع کننده مصیبتها ای ضامن بندگان ای امر کننده به نیکوییها ای نهی کننده از بدیها

(۹۰) يَا مَنْ لاَ يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلاَّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يَصْرِفُ السُّوءَ إِلاَّ هُوَ

ای آنکه هیچکس جز او دانای غیب نیست ای آنکه رنج و بلا را جز او برطرف نمی گرداند

يَا مَنْ لاَ يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلاَّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلاَّ هُوَ

ای آنکه خلق را جز او کسی نمی آفریند ای آنکه گناه خلق را کسی جز او نمی بخشد

يَا مَنْ لاَ يُتِمّ النِّعْمَةَ إِلاّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلاّ هُوَ

ای آنکه نعمت را کسی تمام نمی کند جز او ای آنکه کسی جز او تصرف در دلها نمی کند

يَا مَنْ لاَ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلاّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلاّ هُوَ

ای آنکه جز او مدبر نظام عالم نمی باشد ای آنکه جز او کسی باران فرو نمی بارد

يَا مَنْ لاَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلاّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يُحْيِي الْمَوْتَى إِلاّ هُوَ

ای آنکه جز او کسی رزق را وسیع نمی گرداند ای آنکه جز او کسی مردگان را زنده نمی گرداند

(۹۱) يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ

ای یار ناتوانان ای همصحبت غریبان ای یار و مددکار دوستان ای قاهر و غالب بر دشمنان ای رفعت دهنده آسمان

يَا أَنِيسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ

ای انیس دل پاکان و برگزیدگان ای دوست متقیان ای گنج فقیران ای خدای دولتمندان ای کریمترین کریمان

(۹۲) يَا كَافِياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِماً عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

ای کفایت کننده از هر چیز ای نگهبان هر چیز

يَا مَنْ لاَ يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لاَ يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ

ای بی مثل و مانند ای آنکه در ملکش چیزی نمی افزاید

يَا مَنْ لاَ يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لاَ يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ

ای آنکه چیزی بر او پنهان نیست ای آنکه چیزی از گنجهایش کاسته نمی شود

يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لاَ يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ

ای آنکه هیچ چیز مثل و مانندش نیست ای آنکه چیزی از محیط علمش بیرون نیست

يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

ای آنكه به همه چيز آگاهی ای آنكه رحمتت همه چيز را فرا گرفته

(۹۳) اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي

خدايا از تو درخواست می كنم به نام مباركت ای اكرام كننده ای طعام بخشنده ای انعام دهنده ای عطا بخشنده

يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي

ای بی نياز كننده ای سرمايه دهنده ای فانی كننده ای زنده كننده ای خوشنود سازنده ای نجات دهنده

(۹٤) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ

ای اول و آخر همه موجودات ای خدای هر چيز و مالك آن ای پروردگار هر چيز و سازنده آن

يَا بَارِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ يَا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ

ای پديد آرنده هر چيز و آفريننده آن ای قبض و بسط كننده همه موجودات (گيرنده و گستراننده) ای نخست آفريننده هر چيز و باز گرداننده آن

يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ

ای ايجاد كننده هر چيز و مقدرات آن ای وجود بخشنده هر چيز و تغيير دهنده احوال آن

يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

ای زنده كننده هر چيز و ميراننده آن ای خالق هر چيز و وارث هستی آن

(۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ

ای بهترين ياد كننده و يادآور شده ای بهترين تقدير كن و شكرگزار شده ای بهترين ستاينده و ستوده

يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ

ای بهترین شاهد عالم و مشهود خلق ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده ای بهترین اجابت کننده دعا و پذیرنده آن

يَا خَيْرَ مُونِسٍ وَ أَنِيسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ

ای بهترین انیس و مونس خلقان ای بهترین رفیق و همنشین بندگان

يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ

ای بهترین مقصود و مطلوب (عارفان) ای بهترین حبیب و محبوب (خاصان)

(۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ

ای آنکه هر که به درگاهت دعا کنداجابت می کنی ای آنکه هر کس اطاعتت کند او را دوست می داری

يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ

ای آنکه هر که را دوست می داری به او نزديك هستی ای آنکه او به هر که او را نگهدار شمرد مواظبت کند

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ

او را ای آنکه او به هر که امید دارد او را کریم است ای آنکه او به هر که نافرمانی کند او را بردبار است

يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ

ای آنکه در عین عظمت و بزرگی رءوف و مهربانی ای آنکه در انجام حکمتت بزرگواری

يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

ای آنکه لطف و احسانت قدیم است ای آنکه به هر کس اشتیاق تو دارد آگاهی

(۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرَغِّبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای سبب ساز ای رغبت بخش ای پدید آرنده انقلاب و احوال عالم ای به عقب آرنده

يَا مُرَتِّبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ

ای ترتیب دهنده ای ترساننده ای بیم دهنده ای به یاد آورنده ای مسخر کننده ای تغییر دهنده حالات عالمیان

(۹۸) یَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ یَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ یَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ

ای آنکه علم او سابق بر ایجاد است ای آنکه وعده او صادق است ای آنکه لطفش آشکار است

یَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ یَا مَنْ کِتَابُهُ مُحْکَمٌ یَا مَنْ قَضَاؤُهُ کَائِنٌ یَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِیدٌ

ای آنکه حکمش غالب است ای آنکه آیات کتاب تو محکم است ای آنکه قضای تو وجودش حتم است ای آنکه قرآن تو بزرگوار است

یَا مَنْ مُلْکُهُ قَدِیمٌ یَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِیمٌ یَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِیمٌ

ای آنکه ملکت قدیم است ای آنکه فضل و احسانت شامل همه خلق است ای آنکه عرش تو با عظمت است

(۹۹) یَا مَنْ لاَ یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ یَا مَنْ لاَ یَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ

ای آنکه شنیدن سخنی از سخن دیگر تو را مشغول نمی سازد ای آنکه تو را منع نمی کند کاری از کار دیگر

یَا مَنْ لاَ یُلْهِیهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ یَا مَنْ لاَ یُغَلِّطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ

ای آنکه گفتاری از گفتار دیگر تو را غافل نمی سازد ای آنکه سؤال بنده ای از سؤال بنده دیگر تو را به اشتباه و خطا نمی اندازد

یَا مَنْ لاَ یَحْجُبُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ یَا مَنْ لاَ یُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّینَ

ای آنکه تو را چیزی حجاب چیز دیگر نمی شود ای آنکه اصرار و الحاح بندگان تو را نمی رنجاند

یَا مَنْ هُوَ غَایَةُ مُرَادِ الْمُرِیدِینَ یَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَی هِمَمِ الْعَارِفِینَ

ای کسی که منتهای آرزوی مشتاقانی ای کسی که منتهای همت عارفانی

یَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَی طَلَبِ الطَّالِبِینَ یَا مَنْ لاَ یَخْفَی عَلَیْهِ ذَرَّةٌ فِی الْعَالَمِینَ

ای آنکه منتهای درخواست طالبانی ای آنکه ذره‌ای در جهانیان از تو پنهان نیست

(۱۰۰) يَا حَلِيماً لاَ يَعْجَلُ يَا جَوَاداً لاَ يَبْخَلُ يَا صَادِقاً لاَ يُخْلِفُ يَا وَهَّاباً لاَ يَمَلُّ يَا قَاهِراً لاَ يُغْلَبُ

ای بردباری که تعجیل در عقوبت نمی کنی ای بخشنده ای که بخل نمی ورزی ای راستگویی که خلف نمی کنی ای عطا کنی که خسته نمی شوی ای قاهری که مغلوب نمی شوی

يَا عَظِيماً لاَ يُوصَفُ يَا عَدْلاً لاَ يَحِيفُ يَا غَنِيّاً لاَ يَفْتَقِرُ يَا كَبِيراً لاَ يَصْغُرُ يَا حَافِظاً لاَ يَغْفُلُ

ای بزرگواری که به وصف در نمی آیی ای با عدالتی که جور نمی کنی ای بی نیازی که محتاج نمی شوی ای بزرگی که ذلت و کوچکی نداری ای نگهبانی که غفلت نخواهی کرد

سُبْحَانَكَ يَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِ

پاك و منزهی ای خدایی که جز تو خدایی نیست به فریادرس به فریادرس و ما را از آتش قهر و عذابت نجات ده ای پروردگار ما.

* * * * * * * * * * * * *

اللّهُمّ صَلِّ عَلی مُحَمّد وَآلِ مُحَمّد وَعَجِّل فَرَجَهُم

* * * * * * * * * * * * *

طراح و تهیه کننده : رسول نکوئی

التماس دعا

* *